

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra *Hjemløs*. En Fortælling II

Citation: Goldschmidt, M. A.: "*Hjemløs*", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt04-shoot-idm140467281375936/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: *Hjemløs*

Sandselighedsynder. Dette er Principet i Bourgeois-Velgjørenhed; forsvandt Fattigdommen, mistede man sin Idealitet.

Bourgeois-Naturen er den, der har indrettet sig honnet, men ikke opoffrer en Tilbøielighed for Udødelighedens (det Usikkres) Skyld, hvorimod, hvis Udødeligheden er til og kan komme som Bilag til et angenemt Jordeliv, er den dem velkommen.

— Var oppe i en Varmestue. Der sad et Par hundrede Mennesker og varmede sig. Nogle spandt. De fik endog Kaffe. Ikke et Menneske var hos dem, der forstod at tale med dem, give dem sit Selskab, udstraale Kjærlighed; jeg kunde heller ikke. Hvad har man dog faaet Viden til, naar man ikke har lært, imellem Fattige at være en Personlighed, beherske deres Opmærksomhed, gjøre Indtryk paa dem. De sidde som Parias, alene. De kunne sige (og føle det vel): Her er det slette Selskab, som varmer sig og faaer Kaffe.

— Hvad der hjælper mig overfor Tvivl og Anfægtelser, er Fornemmelsen af, at den Vei, jeg er paa, er den protestantske. Det er protestantisk, med Opbydelsen af alle sine Kræfter at udvikle og tranere sig selv, saa at man bliver dygtigere til Livet og frembringer en større og stærkere Sjæl.

Paa Restaurationen — hvor Opvarterne nu have vænnet sig til min »Særhed« — gjorde jeg i gaar Bekjendskab med en Tydsker, der sagde, at han var Lector i Berlin; en Mand oppe i de 30, af ret behagelige Manerer. Efter faa Minutters Forløb disputerede vi om Slesvigholsteen, og han frem med Tractater o. s. v. Jeg sagde, at naar alle Vedkommende vilde give sig til at leve med Tanken paa Døden, ikke begjære Mere end det Nødvendige, ikke leve for at nyde, saa vilde der komme en Tilstand, hvori de nuværende Stridigheder som ganske smaa kom i Orden af sig selv, fordi man fandt højere Formaal at forene sig om. Hvis Modstanderne prøvede at komme sammen, naar de for Guds Skyld f. Ex. havde nægtet sig Equipager, Viin, Cigarer! Han gav mig Ret og blev saa fornøjet, at han vilde tractere mig med en ægte Havannacigar; han blev ganske overrasket, da han mærkede, at jeg handlede efter mine Ord, og indbød mig til at boe hos sig, naar jeg kom til Berlin.

Ak, hvordan har jeg før snakket om Protestantisme! Gid jeg